

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 110.008 van 4 september 2002
in de zaak A. 114.247/XIV-7702.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat H. CAMERLYNCK,
 kantoor houdende te 8900 IEPER,
 Cartonstraat 14

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Tsjechische nationaliteit, op 13 december 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 november 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 11 oktober 2001 tot weigering van verblijf;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 8 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het administratief dossier van de eerste verwerende partij en de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 24 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 juni 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. VANDENBERGHE die, loco Advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Tsjechische nationaliteit, is België binnengekomen op 5 oktober 2001 en heeft zich op 8 oktober 2001 vluchteling verklaard.

1.2. Op 11 oktober 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken ten aanzien van verzoekster een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 13 november 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 11 oktober 2001 tot weigering van verblijf. Dit is de bestreden beslissing. De motivering van de beslissing luidt als volgt :

“Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U, een Tsjechisch staatsburger van Roma-origine, verklaart verscheidene problemen te hebben gehad in Tsjechië omwille van uw etnische origine. Op 4 oktober 2001 verliet u Tsjechië, vergezeld van uw partner W. R. (O.V. 5.138.409) en uw twee minderjarige kinderen. Op 5 oktober 2001 kwam u aan in België waar u op 8 oktober 2001 asiel vroeg. U bent in het bezit van een geldig Tsjechisch internationaal paspoort.

Volgens de verklaringen die u aflegde voor het Commissariaat-Generaal op 6 november 2001, had u omwille van uw etnische origine reeds problemen sinds uw schooljaren. Uw problemen verergden echter toen u in 1995 met uw blanke partner ging samenwonen. De burens wilden geen contact met jullie en tijdens jullie afwezigheid werd een baksteen door het raam gegooid. De politie ondernam niets tegen de onbekende daders omdat ze vonden dat het geen grote overtreding was. Toen uw dochter vijf jaar werd

weigerde de directrice van de kleuterschool haar in te schrijven. U vermoedt dat dit zo was omwille van uw origine, aangezien uw man haar wel kon inschrijven. Wanneer u uw man aan zijn werk stond op te wachten werd u beledigd door zijn collega's. Uw man zelf werd uitgelachen en geslagen op het werk omwille van uw Roma-origine. Zo is hij eens bloedend thuis gekomen nadat men hem met een stok op het voorhoofd had geslagen. Toen u na de geboorte van uw dochter gezondheidsklachten had werd u van de ene dokter naar de andere gestuurd. Uiteindelijk stelde de bedrijfsarts van uw man vast dat u leed aan chronische appendicitis. Hierna werd u geopereerd en verdwenen uw klachten. Omwille van al deze problemen besloot u Tsjechië te verlaten.

Er dienen vooreerst ernstige tegenstrijdigheden te worden opgemerkt, enerzijds tussen uw opeenvolgende verklaringen (DVZ, CGVS) en anderzijds tussen uw verklaringen en die van uw partner. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig ondermijnd. Zo verklaarde u voor de DVZ dat uw man u pas na de geboorte van uw jongste dochter bij de bedrijfsarts bracht in verband met uw gezondheidsproblemen en dat u daarna werd geopereerd (zie DVZ, nr.42). Voor het CGVS verklaarde u echter dat u reeds werd geopereerd te zijn toen uw oudste dochter 1,5 jaar was. Toen was uw jongste dochter nog niet geboren (zie CGVS, p.3). Verder verklaarde u voor het CGVS dat u en uw partner reeds sinds 1995 bij elkaar wonen (zie CGVS, p. 1). Uw partner verklaarde echter voor de DVZ dat jullie zo ongeveer anderhalf jaar geleden bij elkaar gingen wonen (zie DVZ man, nr.42). Verder verklaarde u voor het CGVS dat uw man tot een week voor uw vertrek naar België in de Skoda-fabriek werkte. U verklaart niets over een eigen zaak die hij zou gehad hebben (zie CGVS, p. 2). Uw partner verklaarde echter voor het CGVS dat hij tot eind 2000 in de fabriek werkte en daarna een eigen zaak begon samen met u. Vervolgens verklaarde u dat de bedrijfsarts van uw man vaststelde dat u leed aan een chronische appendicitis (zie CGVS, p.3). Uw man verklaarde echter voor de DVZ dat de bedrijfsdokter vaststelde dat bij u een eierstok verwijderd was (zie DVZ man, nr.42). Bovendien verklaarde u dat uw man meermaals geslagen werd (zie CGVS, p. 2). Uw man verklaarde echter voor de DVZ uitdrukkelijk geen aanslag op zijn fysieke integriteit gekend te hebben (zie DVZ man, nr.45). Verder verklaarde u voor de DVZ dat u reeds sinds uw 15 jaar gezondheidsklachten had wegens pijn in uw zij (zie DVZ, nr.42). Uw man verklaarde echter voor het CGVS dat u pas gezondheidsklachten had sinds de geboorte van uw dochter (zie CGVS man, p.3). Uw oudste dochter werd echter geboren in 1996 toen u reeds 20 jaar was. Tenslotte verklaarde u voor het CGVS dat uw man nooit werd geslagen in uw bijzijn (zie CGVS, p.2). Uw man verklaarde echter ooit geslagen te zijn toen hij met u in een discotheek was (zie CGVS man, p.5). Al deze elementen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze aan.

U haalt bovendien onvoldoende elementen aan die erop wijzen dat u omwille van één van de redenen zoals voorzien in de Conventie van Genève niet op bescherming kan of zou kunnen rekenen van de Tsjechische autoriteiten. Uit uw verklaringen en die van uw partner blijkt immers dat jullie, in verband met de door u beweerde aanvallen, nooit de politie verwittigden uit vrees dat de situatie zou verergeren. U had echter geen enkele reden om hiervoor te vrezen.

Wat betreft uw beweerde medische problemen en uw verklaringen dat u van de ene dokter naar de andere werd gestuurd, dient te worden opgemerkt dat u in Tsjechië toch een dokter vond die u behandelde en uw medische problemen wist op te lossen.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofdte geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève van 28 juli 1951, worden vastgesteld. Het door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde document (internationaal paspoort) wijzigt hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet omdat het enkel identiteitsgegevens van u bevat, waar niet aan wordt getwijfeld.”.

2. Over de ontvankelijkheid.

2.1. Overwegende dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing aan verzoekster werd betekend per aangetekend schrijven van 13 november 2001; dat de bestreden beslissing dus ten vroegste aan verzoekster kan zijn betekend op woensdag 14 november 2001; dat verzoekster haar beroep tot nietigverklaring

en een verzoek tot schorsing heeft ingediend op 13 december 2001; dat, alhoewel de tweede verwerende partij daaraan lijkt te twijfelen, het verzoekschrift tijdig werd ingediend;

2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt :

“Overeenkomstig artikel 3 van het Koninklijk Besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dient de vordering tot schorsing die binnen de dertig dagen is ingesteld ondertekend te zijn door de partij of door de advocaat die voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 19, derde lid, van die gestelde wetten, gedagtekend te zijn en te bevatten :

1. de naam, hoedanigheid, nationaliteit, woonplaats of zetel van de verzoekende partij, alsook de door haar gekozen woonplaats, en indien mogelijk, het kenmerk van haar dossier bij de verwerende partij.
 2. de naam en het adres van de verwerende partij.
 3. de vermelding van de bestreden beslissing waartegen de vordering tot schorsing is gericht.
 4. een uiteenzetting van de feiten en de middelen die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen rechtvaardigen.
 5. een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten (beslissing) de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.
 6. de taal die in artikel 35 voor het verhoor wordt bepaald.
 7. in voorkomend geval, het bedrag van en de nadere regels omtrent de met toepassing van artikel 17 § 5 van de gecoördineerde wetten gevorderde dwangsom.
- De vordering tot schorsing zoals ingeleid voldoet niet aan het bepaalde van artikel 3.4/ en 3.6/.

3. 4/)

De feiten zijn niet voldoende uiteengezet.
Er worden geen middelen uiteengezet.”;

dat er geen noodzaak bestaat over de voornoemde exceptie een uitspraak te doen aangezien het beroep, zoals hierna wordt uiteengezet, bij gebrek aan gegronde middelen dient te worden verworpen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoekster als enig middel aanvoert :

“De bestreden beslissing van het Commissariaat-Generaal dd. 13 november 2001 is hoofdzakelijk gebaseerd op zogenaamde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoekster en de verklaringen van haar echtgenoot. Allereerst zij gesteld dat het volkomen normaal is dat er zich bepaalde tegenstrijdigheden voordoen wanneer twee personen - zelfs een echtpaar - feiten die zich jaren voordien hebben voorgedaan, dienen te verhalen. De beweerde tegenstrijdigheden zijn daarenboven niet van die aard dat er hieruit zomaar zou kunnen besloten worden dat de asielaanvraag van verzoekster bedrieglijk zou zijn. Ze zijn veelal een gevolg van onnauwkeurigheden bij de vertaling, van het feit dat een vraag niet helemaal juist begrepen of ingeschat werd, van een verschillende evaluatie van bepaalde feiten en/of omstandigheden, enz ... Verder zij erop gewezen dat krachtens de zorgvuldigheidsverplichting het Commissariaat-Generaal gehouden is zijn beslissing te steunen op een correcte feitenvinding, wat inhoudt dat men verzoekster had dienen te confronteren met de tegenstrijdigheden in haar verklaringen en de verklaringen van haar echtgenoot, en dat

men haar had dienen te verzoeken hieromtrent een aanvullende uitleg te verstrekken, wat niet gebeurd is.

Tenslotte kan uit de toestand in de Tsjechische Republiek afgeleid worden dat het voor een Roma-zigeuner niet mogelijk is naar dit land terug te keren zonder lijfsgevaar. Roma-zigeuners worden in de Tsjechische Republiek op velerlei wijze gediscrimineerd. De politie kan (of wil) niet instaan voor voldoende bescherming van de Roma-zigeuners. Verzoekster vreest in de gegeven omstandigheden terecht een vervolging, die dient aanzien te worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève.”;

3.2.1. Overwegende dat verzoekster aanvoert dat het volkomen normaal is dat er zich bepaalde tegenstrijdigheden voordoen wanneer twee personen feiten dienen te verhalen die zich jaren voordien hebben voorgedaan; dat volgens verzoekster de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden niet voldoende zijn om hieruit te kunnen besluiten dat haar asielaanvraag bedrieglijk zou zijn; dat deze tegenstrijdigheden eerder een gevolg zouden zijn van onnauwkeurigheden bij de vertaling, het onjuist inschatten van de vragen en een verschillende evaluatie van bepaalde feiten en/of omstandigheden; dat verzoekster hieraan toevoegt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen haar, gelet op de zorgvuldigheidsplicht, had moeten confronteren met de tegenstrijdigheden in haar asielrelaas en haar de kans had moeten geven hieromtrent een aanvullende uitleg te verschaffen; dat door dit niet te doen de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de zorgvuldigheidsplicht zou hebben geschonden; dat ten slotte verzoekster aanbrengt dat zij, in de omstandigheden van voortdurende discriminaties en geweldplegingen tegen Roma-zigeuners in haar thuisland, terecht vreesde voor vervolging die als vervolging in de zin van de Conventie van Genève moet worden beschouwd;

3.2.2. Overwegende dat dienaangaande dient te worden aangestipt dat verzoekster in de uiteenzetting van het middel niet ontkent dat er zich tegenstrijdigheden in haar asielrelaas bevinden; dat verzoekster enkel beweert dat de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden niet voldoende zwaar zijn om tot de bedrieglijkheid van haar asielaanvraag te besluiten; dat er dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing melding maakt van in totaal acht tegenstrijdigheden in verzoeksters asielrelaas; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onder meer heeft vastgesteld dat verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat er bij haar echtgenoot nooit een aanslag werd gepleegd op zijn fysieke integriteit, terwijl verzoeksters echtgenoot op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk verklaarde dat hij meermaals door verschillende daders is geslagen; dat deze vaststelling in overeenstemming is met de stukken van het administratief dossier en bovendien determinerend genoeg is om twijfels te creëren omtrent de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas; dat ook de andere in de bestreden beslissing vermelde tegenstrijdigheden terecht in aanmerking werden genomen; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan ook op goede gronden tot de bedrieglijkheid van verzoeksters asielrelaas heeft kunnen besluiten; dat bovendien verzoekster met het argument dat de tegenstrijdigheden te wijten zijn aan een onzorgvuldige vertaling en dito manier van vragen stellen, niet kan overtuigen;

dat verzoekster immers telkens de kans heeft gekregen opmerkingen of voorbehoud te maken tijdens en na haar opeenvolgende verhoren; dat uit de stukken van het administratief dossier echter blijkt dat verzoekster dit niet heeft gedaan en het argument omtrent vermeende vertaalproblemen pas voor de eerste maal inroept; dat bijgevolg deze problemen dienen te worden gerelativeerd en dient te worden aangenomen dat verzoekster op deze wijze de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden niet kan weerleggen; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet verplicht is tijdens de verhoren op zijn dienst kandidaat-asielzoekers te confronteren met de tegenstrijdigheden in hun asielrelaas; dat kan worden vastgesteld dat verzoekster in de uiteenzetting van het verzoekschrift nalaat de in de bestreden beslissingen vastgestelde tegenstrijdigheden te weerleggen of er een verklaring voor te leveren; dat bovendien dient te worden opgemerkt dat het zorgvuldigheidsbeginsel aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verplichting oplegt zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster voor een interview werd opgeroepen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat zij tijdens dit verhoor de kans kreeg haar asielmotieven kracht bij te zetten en nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen; dat het verhoor bovendien gebeurde met behulp van een tolk die de Tsjechische taal machtig is; dat derhalve kan worden gesteld dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij het nemen van de bestreden beslissing niet onzorgvuldig is te werk gegaan; dat ten slotte dient te worden aangestipt dat de algemene bewering van verzoekster dat de Roma vervolgd en gediscrimineerd worden in Tsjechië, op zichzelf niet aannemelijk maakt dat verzoekster het slachtoffer geweest is van individuele en gerichte daden van vervolging uitgaande van de overheid; dat derhalve verzoekster op deze wijze geen afbreuk kan doen aan de wettigheid van de bestreden beslissing; dat het enig middel niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier september tweeduizend en twee, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

A. BEIRLAEN.